

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: **P.**, bytom L.L., zastúpený JUDr. Evou Hlaváčovou, advokátkou, so sídlom Farská 12, Nitra, proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre**, so sídlom Piesková 32, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-SK-61/2011 zo dňa 21.06.2011, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/139/2011-36 zo dňa 22. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/139/2011-36 zo dňa 22. novembra 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-SK-61/2011 zo dňa 21.06.2011, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a bolo potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre č. p. ORPZ-NR-ODI2-Pr-260/2011 zo dňa 03.05.2011, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a) a k)

zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch) a bola mu uložená pokuta 600 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 35 mesiacov.

Krajský súd vo svojom odôvodnení skonštatoval, že pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu sa obmedzil len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal a ktoré žalobca spochybňuje, sú relevantné, hlavne kvôli prameňu, z ktorého vychádzajú, alebo či neboli porušené niektoré procesné zásady správneho konania a či vykonané dôkazy logicky robia možný skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel.

Krajský súd dospel k záveru, že oba správne orgány sa dôsledne riadili procesnými zásadami upravenými v správnom poriadku. Prvostupňový správny orgán vykonal vo veci náležité dokazovanie procesne legálnymi dôkazmi. Je teda jasné a nesporné, z akých dôkazných prostriedkov vychádzal a ktoré dôkazy vyhodnocoval. Ich vyhodnotenie vyústilo k zisteniu skutku, ktorého sa dopustil žalobca a znaky ktorého vykazujú rozpor so zákonom. Nie je dôvod spochybňovať postup policajtov. Tento bol v súlade so zákonom, keďže žalobca neposlúchol pokyn príslušníkov bezprostredne po znamení, aby zastavil a urobil tak až pred rodinným domom č. X., kde náhle opustil motorové vozidlo a až na opakované výzvy príslušníka sa vrátil k motorovému vozidlu, aby predložil vodičské oprávnenie. Nepredložil však osvedčenie o evidencii motorového vozidla. Krajský súd ďalej uviedol, že nemá pochybnosť o relevantnosti úradného záznamu a o postupe policajta, ktorý uviedol, že žalobca odmietol podrobiť sa dychovej skúške, hoci ho poučil, ako má postupovať. Navyše zacítil v jeho dychu alkohol a sám žalobca uviedol, že požil alkoholické nápoje.

Krajský súd rovnako ako oba správne orgány dospel k záveru, že z vykonaného dokazovania a zabezpečených dôkazov bol jednoznačne preukázaný skutok žalobcu tak, ako je opísaný v prvostupňovom rozhodnutí. Tvrdenie žalobcu, že sa nedopustil porušenia zákona tak, že nepožil pred vedením motorového vozidla alkohol, považoval krajský súd za účelové. Rovnako aj jeho tvrdenie, že viackrát fúkal, ale policajti mu neukázali ako. Jeho výpoveď je rozporná pokiaľ ide o tvrdenia uvedené na ústnom pojednávaní a potom v žalobe. Navyše odmietol podať vysvetlenie ku skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, nepodpísal zápisnicu, nesúhlasil s odberom krvi, ktorý by mohol jednoznačne preukázať pravdivosť jeho tvrdenia.

Ide o úkon, ktorý už neskôr nie je možné opakovať. Krajský súd preto dospel k záveru, že žalobca sa dopustil porušenia zákona o cestnej premávke tak, ako je to uvedené v prvostupňovom rozhodnutí.

Sankcia uložená žalobcovi bola podľa názoru krajského súdu uložená v súlade so zákonom.

K námietke žalobcu týkajúcej sa nevykonania ním navrhnutých dôkazov výsluchom svedkov krajský súd uviedol, že ich nebolo potrebné vykonať, lebo zo spisu vyplýva, že dychovú skúšku zmaril, nakoľko mu bolo predvedené ako ju má vykonať a prístroj bol funkčný. Výsluch navrhovaných svedkov by žalobcovi neprivodil priaznivejší výsledok.

Podľa názoru krajského súdu správne orgány dospeli k správne právnemu záveru v súlade so zákonom. Žalovaný sa vysporiadal vo všetkých námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi správnych orgánov.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, z dôvodu, že krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil. Súd rovnako ako aj správne orgány sa neriadili dôsledne ustanoveniami zákona č. 71/1976 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a tým bolo žalobcovi odňaté právo na objektívne konanie a rozhodnutie vo veci. Krajský súd aj správne orgány sa riadili ustanovením § 32 ods. 1 správneho poriadku iba do takej miery, pokiaľ išlo o zaobstaranie podkladov a dôkazov svedčiacich iba v neprospech žalobcu. Podkladom pre rozhodnutie bolo najmä podanie vysvetlenia a úradný záznam policajtov. Nebol vykonaný výsluch svedkov, ktorí celú situáciu pozorovali, pretože vykonanie tohto dôkazu žalobca nenavrhol. Správne orgány ale musia účastníkom poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Žalobcovi preto nemôže byť na ujmu skutočnosť, že výsluch očitých svedkov výslovne nenavrhol v priestupkovom konaní. Rovnako ako prvostupňový správny orgán, svedkov mohol vypočuť aj odvolací správny orgán a zabezpečiť tak objektívnosť celého konania. Výsluch navrhovaných svedkov by mal pomôcť objasniť priebeh, akým hliadka riešila údajný priestupok žalobcu, a či vôbec došlo k spáchaniu priestupku tak, ako to uviedol prvostupňový správny orgán. Podľa žalobcu nie je pravda, že bol riadne zastavený hliadkou pred rodinným domom, tá dorazila pred uvedený dom až po tom, čo sa žalobca nachádzal na súkromnom

pozemku predajne stavebného materiálu, teda mimo motorového vozidla a o hliadke vôbec nevedel. Túto skutočnosť mohli preukázať navrhovaní svedkovia. Z podania vysvetlenia policajtov nie je možné zistiť, akým spôsobom malo dôjsť k zastaveniu vozidla. Nie je preto možné posúdiť, či vôbec žalobca mohol vedieť, že je zastavovaný hliadkou a či vôbec k pokusu o zastavenie došlo a na ktorom mieste. Pokiaľ ide o dychovú skúšku tú žalobca dobrovoľne a opakovane vykonal. Navyše nie je jasné, prečo sa vlastne konala, keďže sa už žalobca nachádzal mimo vozidla a pokojne mohol požiť alkoholické nápoje. Nesúhlasí, že by povedal, že pred jazdou požil nejaké to pivo a víno. Odber krvi je možný len pri odmietnutí dychovej skúšky, čo sa v tomto prípade nestalo. Sankciu, ktorá mu bola uložená, považuje žalobca za nezákonnú, pretože skutok, pre ktorý mu bola uložená nebol zo strany správneho orgánu riadne a spoľahlivo preukázaný. Rozhodnutie súdu prvého stupňa ako aj žalovaného považuje za nesprávne a tendenčné. Žiadali, aby odvolací súd nezákonné rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie. Zároveň žiadal náhradu trov konania.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný listom z 23.2.2012. Uviedol, že k námietkam uvedeným v odvolaní totožné s námietkami uvedenými v žalobe sa už podrobne vyjadril vo svojom vyjadrení k žalobe. Má za to, že bolo konané v súlade so zákonom o priestupkoch a správnym poriadkom. Pri rozhodovaní sa vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci, správne bola posúdená dôkazná situácia, všetky dostupné dôkazy boli zhodnotené a tým bolo spáchanie priestupku žalobcom dostatočne preukázané. Listinné dôkazy boli zistené a získané zákonným spôsobom. Priestupok bol prejednaný v súlade so zákonom o priestupkoch a správnym poriadkom. Správne orgány správne posúdili dôkaznú situáciu, zhodnotili všetky dostupné dôkazy, dostatočne preukázali spáchanie, ako aj zavinenie priestupku žalobcom a svojim konaním mu neodopreli žiadne procesné práva a umožnili mu aktívne hájiť svoje práva a záujmy. Zo záznamov o podaní vysvetlenia policajtov je zrejmé, že žalobca bol hliadkou riadne zastavený a kontrolovaný a pri neúspešných dychových skúškach bol poučený o správnom použití prístroja. Je zrejmé, že sa chcel dychovej skúške vyhnúť a aj po opakovaných poučeníach ju následne maril tým, že jazykom blokoval prietok vzduchu. Dôvody, ktoré uvádza žalobca na svoju obhajobu, kvôli ktorým sa vyšetreniu na zistenie alkoholu nepodrobil, považuje žalovaný za účelové a nedôvodné z úmyslom vyhnúť sa zodpovednosti za svoje protiprávne konanie. Žalovaný nemá dôvod pochybovať o výpovediach policajtov. Správny orgán má vo vzťahu k účastníkovi nadradené postavenie

a má právo rozhodnúť, ktoré dôkazy netreba vykonať. Postupuje tak najmä vtedy, ak by išlo o preukazovanie skutočností zjavne nepotrebných, bezpredmetných alebo nadbytočných. Vykonávanie dôkazov musí hodnotiť aj z hľadiska rýchlosti a hospodárnosti konania. Má za to, že dôkazná situácia, ktorá sa nachádza v spise a dokazovanie, ktoré bolo pri objasňovaní priestupku a následnom správnom konaní vykonané, dostatočne preukazuje skutočnosť, že žalobca sa dopustil priestupku podľa ust. § 22 ods. 1 písm. a) a k) zákona o priestupkoch. Výšku uloženej sankcie považuje za opodstatnenú. Navrhol preto, aby odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je vydané v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 10. júla 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 22 ods. 1 písm. a) zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič vozidla sa odmietne podrobiť vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky spôsobom ustanoveným osobitným predpisom, hoci by také vyšetrenie nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o priestupkoch za priestupok možno uložiť tieto sankcie:
a) pokarhanie, b) pokutu, c) zákaz činnosti, d) prepadnutie veci.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-SK-61/2011 zo dňa 21.06.2011, ktorým bolo zamietnuté jeho odvolanie a bolo potvrdené rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu v Nitre č. p. ORPZ-NR-ODI2-Pr-260/2011 zo dňa 03.05.2011, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a) a k) zákona o priestupkoch a bola mu uložená pokuta 600 Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 35 mesiacov, preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z obsahu administratívneho spisu vyplynulo, že žalobca dňa 12.02.2011 v čase o 11:00 hod. viedol motorové vozidlo EČ: N. v obci L., kde bol pred rodinným domom č. X. zastavený hliadkou OO PZ Veľké Zálužie. Policajná hliadka ho vyzvala k vykonaniu dychovej skúšky do el. analyzátoru Dräger Alcotest, ktorej sa najprv odmietol podrobiť, neskôr ju niekoľkokrát maril nesprávnym fúkaním. Odmietol aj lekárske vyšetrenie spojené s odberom krvi. Preto mu bol na mieste zadržaný vodičský preukaz. Žalobca nemal pri sebe osvedčenie o evidencii vozidla.

V správnom súdnictve sa súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu

posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na to, že žalobca vo svojom odvolaní proti napadnutému rozsudku krajského súdu uviedol tie isté námietky, ako už uviedol v žalobe proti rozhodnutiu druhostupňového správneho orgánu a rovnako predtým v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu, a odvolací súd je toho názoru, že krajský súd sa týmito námietkami dostatočne zaoberal a správne sa s nimi vysporiadal, v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu.

Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi ustálenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku v zmysle § 22 ods. 1 a) a k) zákona o priestupkoch a takisto sankcia mu bola uložená v súlade s § 12 zákona o priestupkoch.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2). Účastník konania je povinný navrhnuť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3). Vykonávanie dôkazov patrí správne orgánu (ods. 4). Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5). Podľa odvolacieho súdu prvostupňový správny orgán postupoval pri dokazovaní v súlade s týmito ustanovením správneho poriadku.

Podľa odvolacieho súdu žalovaný sa dôsledne riadil procesnými zásadami, ktoré sú obsiahnuté v Správnom poriadku (§ 3 ods. 4, § 32 ods. 1 a § 34 ods. 3), zadovážili si podklady pre rozhodnutie zákonným spôsobom, mal dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia o odvolaní a s poukazom na vyššie uvedené považuje odvolací súd ďalšie preukazovanie skutočností, ktoré by už boli zjavne nepotrebné a nadbytočné.

Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybnit' vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech vo veci nepriznal náhradu trov konania.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. júla 2012

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová